

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

5.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Января — 1837 — Wilno. Piątek. 15-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Января.

П Р И К А З Ъ

Военнаго Министра.

Санктпетербургъ. Января 1-го дня 1837 года.

Указомъ сего числа, на имя мое даннымъ, Государю Императору благоугодно было вновь означенать Высочайшую попечительность Свою о благосостоянии Арміи, назначеніемъ порціонныхъ денегъ Штабъ и Оверъ-Офицерамъ войскъ, на Государственные работы наряжаемымъ.

Сею Высочайшею милостию, въ связи съ указаннымъ уже улучшеніемъ содержанія войскъ при занятіи карауловъ въ некоторыхъ городахъ и крепостяхъ Имперіи и во время корпусныхъ сборовъ, они обезпечиваются исполнъ во всѣхъ случаяхъ, въ коихъ болѣе или менѣе затруднены способы къ содержанію.

Армія, въ цѣломъ составѣ своемъ, потщится явить себя достойною толикихъ щедротъ и Всемилоствитѣйшихъ о ней попеченій.

Поспѣшая сдѣлать известнымъ вышеозначенный Высочайшій Указъ, въ списокъ присемъ прилагаемый предписываю оный къ надлежащему по Военно-Сухпутному вѣдомству исполненію

Подписаль: Генералъ-Адъютантъ

Графъ Чернышевъ.

Господину Военному Министру.

Установивъ указами Нашими въ Маѣ и Декабрѣ минувшаго 1836 года, на имя ваше данными, производство порціонныхъ денегъ Штабъ и Оверъ-Офицерамъ Арміи, во время содержанія карауловъ въ некоторыхъ городахъ и крепостяхъ Имперіи и въ продолженіе корпусныхъ сборовъ, Мы, во Всемилоствитѣйшемъ вниманіи къ нуждамъ и потребностямъ Офицеровъ, состоящихъ въ войскахъ, на Государственные работы наряжаемыхъ, признали справедливымъ даровать и имъ некоторое пособіе къ ихъ содержанію, затрудненному хотя не въ той мѣрѣ, какъ въ вышеозначенныхъ случаяхъ, но не менѣе того требующему расходовъ болѣе значительныхъ нежели при обыкновенномъ квартирномъ расположеніи войскъ.

Въ слѣдствіе того Повелѣваемъ:

а.) Всѣмъ Штабъ и Оверъ-Офицерамъ, какъ военнымъ, такъ и класснымъ принадлежащимъ къ составу Армейскихъ войскъ, назначаемыхъ на Государственные работы, по вѣдомствамъ: Инженерному, Артиллерійскому, Военныхъ Поселеній, Главнаго Управленія Путей Сообщенія и по Морской Строительной части, производить, начиная съ 1837 года, порціонныя деньги, первымъ по одному рублю, а послѣднимъ по пятидесяти копѣекъ въ день.

Изъ сего изымлются:

а.) Штабъ-Офицеры, получающіе столовыя деньги.

б.) Штабъ и Оверъ-Офицеры войскъ въ Царствѣ Польскомъ расположенныхъ такъ какъ они пользуются преимущественнымъ содержаніемъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 8-go Stycznia.

ROZKAZ DZIENNY.

MINISTRA WOJNY.

Sankt-Petersburg, dnia 1-go Stycznia 1837 roku.

Przez Ukaz dnia tego, na imie moje dany, CESARZOWI Jego Mości podobało się znowu okazać NAYWYŻSZĄ Swą troskliwość o dobry byt Armii, przez naznaczenie pieniędzy porcyynnych dla Sztabów i Ober-Oficerów woysk, do robot Państwa przeznaczanych.

Tą Wysoką MONARSZĄ łaską, w związku ze wskazanem już ulepszeniem utrzymania woysk przy odbywaniu straży w niektórych miastach i twierdzach Państwa i w czasie Korpusowych zborów, są one zupełnie zabezpieczonemi we wszystkich zdarzeniach, w których więcej lub mniej są utrudnione sposoby utrzymania się.

Armia, w całym swoim składzie, będzie się starała okazać siebie godną tylu szczodroblowości i NAYŁASKAWSZY o niej pieczołowitości.

Spiesząc podać do wiadomości wyżej pomieniony NAYWYŻSZY Ukaz, w kopii przy tém załączający się, zalecam go do należytego w Woyskowo-Lądowej wiedzy wypełnienia.

Podpisał: Jenerał Adjutant

Hrabia Czernyszew.

Panu Ministrowi Woyny.

Ustanowiwszy przez Nasze Ukazy w Maju i Grudniu zeszłego 1836 roku, na imie wasze dane, wydawanie porcyynnych pieniędzy Sztabów i Ober-Oficerom Armii, w czasie utrzymywania straży w niektórych miastach i twierdzach Państwa i przez ciąg Korpusowych zborów, z NAYMIŁOŚCIWSZEJ uwagą na potrzeby Oficerów, zostających w woyskach, do robot Państwa przeznaczanych, Uznaliśmy za rzecz słuszną również im darować pewne pomoce do ich utrzymania, utrudnionego chociaż nie w tej mierze, jak w zdarzeniach wyżej pomienionych, nie mniej jednak potrzebującego wydatków znaczniejszych, jak w zwyczajnym kwaterunkowym rozłożeniu woysk.

Na skutek tego ROZKAZUJEMY:

1) Wszystkim Sztabów i Ober-Oficerom, tak woyskowym, jako i klasycznym, należącym do składu woysk Armii, naznaczonych do robot Państwa, w zawiadostwach Inżynierskim, Artylleryyskim, Woyskowego osiedlenia, Głównego Zarządu Dróg Kommunikacyi, i Morskiej Budowniczej części, wydawać, poczynając od roku 1837-go, pieniądze porcyyne, pierwszym po jednym rublu, a ostatnim po pięćdziesiąt kopiejek na dzień.

Od tego wyłączają się:

a) Sztabów-Oficerowie, pobierający stołowe pieniądze.

b) Sztabów i Ober-Oficerowie woysk, w Królestwie Polskim rozłożonych, ponieważ ci otrzymują szczególne utrzymanie.

2.) Къ разряду Государственныхъ работъ причислить въ семь отношеній тѣ только работы, на производство коихъ командируются войска въ составѣ дивизій, бригадъ, полковъ или баталіоновъ, и по коимъ нижнимъ чинамъ, къ работамъ употребляемымъ, производится установленная плата по 40 копѣекъ въ день.

3.) Полученіе порціонныхъ денегъ предоставлять однимъ наличнымъ въ наряжаемыхъ на Государственные работы войскахъ Штабъ и Оберъ-Офицерамъ, производя имъ деньги сѣи во все продолженіе работъ ежедневно, въ какомъ бы порядкѣ самыя войска ни были наряжаемы на работы. За время же нахожденія Штабъ и Оберъ-Офицеровъ по болѣзни въ военныхъ госпиталяхъ или градскихъ больницахъ, а равно въ командировкахъ къ инымъ занятіямъ, они порціонными деньгами не пользуются.

4.) Порціонныя деньги наличнымъ при войскахъ Штабъ и Оберъ-Офицерамъ производить изъ строительныхъ и рабочихъ суммъ, ассигнованныхъ на тѣ самыя строенія и работы, для коихъ наряжены войска, начать производство ихъ со дня прибытія войскъ на работы, и оканчивая оное со днемъ прекращенія сихъ работъ.

5.) Требованіе и отпускъ порціонныхъ денегъ производить въ томъ же порядкѣ и въ одно время съ требованіемъ и отпускомъ суммъ, войсками работавшими.

Вмѣстѣ съ тѣмъ Повѣдѣваю вамъ, по ограниченности суммъ, назначенныхъ на 1837 годъ въ вѣденіе Морского Министерства на работы по постройкѣ Севастопольскаго Адмиралтейства, принять на счетъ общаго экономическаго капитала Военнаго Министерства производство порціонныхъ денегъ Штабъ и Оберъ-Офицерамъ Армейскихъ войскъ къ работамъ симъ назначенныхъ, съ тѣмъ, чтобы начиная съ 1838 года Министерство Морское удовлетворяло расходъ на сей предметъ изъ собственныхъ строительныхъ суммъ.

На подлинномъ подписано Собственною Его Императорскаго Величества рукою:

Въ Ст.-Петербургѣ.
1-го Января 1837 года.

„НИКОЛАЙ“

— Высочайшею Грамотою 23-го Декабря, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго*, Начальникъ Штаба 5-го Пѣхотнаго Корпуса, Генераль-Маіоръ *Гасфортъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 1-го Января, произведены, за отличіе по службѣ: Сенаторъ, Генераль-Лейтенантъ Графъ *Сиверсъ*, въ Дѣйствительные Тайные Совѣтники; изъ Полковниковъ въ Генераль-Маіоры: состоящій по Кавалеріи *Тимашевъ*; Лейбъ-Гвардіи Сапернаго баталіона *Барановъ 2-й*, съ состояніемъ при Начальникѣ 2-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи; Командиръ Лейбъ-Гвардіи Гарнизоннаго баталіона *Ведемейеръ*, съ оставленіемъ при прежней должности; Лейбъ-Гвардіи Финляндскаго полка *Романовичъ 1-й*, съ назначеніемъ Командиромъ 2-й бригады 15-й Пѣхотной дивизіи; Лейбъ-Гвардіи Преображенскаго полка *Вблевцовъ*, съ состояніемъ при Начальникѣ 1-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи; Командиръ Екатеринославскаго Кирасирскаго полка, Баронъ *Скардовій-Рингтонъ*, который и увольняется отъ службы, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Приказомъ, 1-го Января, назначены Лейбъ Гвардіи Коннаго полка Полковникъ *Туманскій*, Командиромъ Екатеринославскаго Кирасирскаго полка; Командиръ Казанскаго Драгунскаго полка, Полковникъ Князь *Гагаринъ 2-й*, Командующимъ 2-й бригадою 1-й Кирасирской дивизіи, съ состояніемъ по Кавалеріи; уволены отъ службы: Командиръ 2-й бригады 1-й Кирасирской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Кожинъ*, по домашнимъ обстоятельствамъ, съ мундиромъ; Флигель-Адъютантъ, Лейбъ-Гвардіи Егерскаго полка Полковникъ Графъ *Толстой 4-й*, для опредѣленія къ статскимъ дѣламъ, съ чиномъ Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника.

— Состоящій въ должности Гофмейстера и Вице-Президента Кабинета Его Императорскаго Величества, Князь Николай *Гагаринъ* за отличное исполненіе возложенныхъ на него обязанностей, Всемилостивѣе пожалованъ въ Гофмейстеры Высочайшаго Двора, и утвержденъ въ званіи Вице-Президента Кабинета.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату Декабря 6-го 1836 года, за Высочайшимъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ изображено: „Признавая полезнымъ особенно поощрить устройство фабричныхъ заведеній въ

2) Do rzędu robot Państwa policzyć w tym względzie te tylko roboty, do których wykonywania posyłają się wojska w składzie dywizyj, brygad, półków lub batalionów, i w których wojskowym rang niższych, do robot używanym, wydaje się ustanowiona płaca po 40 kopiejek na dzień.

3) Pobieranie pieniędzy porcyynych, zostawić tylko osobiście znajdującym się w przeznaczonych na roboty Państwa wojskach Sztab-s-i Ober-Oficerom, wydając im te pieniądze przez cały ciąg robot codziennie, w jakimkolwiek porządku same wojska były назначane do robot. Za czas zaś znajdowania się Sztab-s-i Ober-Oficerów z przyczyny choroby w wojskowych lazaretach lub miejskich szpitalach, jako też w назначeniach do różnych zatrudnień, pieniędzy porcyynych oni nie pobierają.

4) Pieniądze porcyyne obecnym przy wojskach Sztab-s-i Ober-Oficerom wydawać z summ budowniczych i robotnych, na te same budowy i roboty assignowanych, do których назначone są wojska, zaczynając wydawanie ich od dnia przybycia wojsk do robot, a kończąc je z dniem ustania tych robot.

5) Potrzebowanie i wydawanie pieniędzy porcyynych, czynić takimże porządkiem i w jednym czasie z potrzebowaniem i wydawaniem summ, przez wojska zarobionych.

Razem z tém Rozkazuję wam, dla ograniczenia summ, na rok 1837 назначonych dla wiedzy Ministerium Morskiego na roboty około budowania Admiralicji Sewastopolskiej, przyjęć na rachunek powszechnego kapitału ekonomicznego Ministerium Woyny wydawanie pieniędzy porcyynych Sztab-s-i Ober-Oficerom wojsk Armii, do tych robot назначanych, z zastrzeżeniem, ażeby zaczynając od roku 1838 Ministerium Morskie zaspakajało wydatek na ten przedmiot z własnych summ budowniczych.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

St. Petersburg.

„НИКОЛАЙ“

1-go Stycznia 1837 roku.

— Przez NAWYŻSZY Dyplomata, 23-go Grudnia Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu *Sw. Anny 1-go stopnia, Cesarską koroną ozdobionego*, Naczelnik Sztabu 5-go korpusu piechoty, Jenerał Major *Gasfort*.

— Przez NAWYŻSZY Rozkaz Dzienny 1-go Stycznia, podniesieni, za odznaczenie się w służbie: Senator, Jenerał Porucznik Hrabia *Siwers*, na Rzeczywistego Radcę Stanu; Półkownicy na Jenerał-Majorów: liczący się w Kawalerii *Timaszow*; batalionu Gwardyi Saperów *Baranów 2-gi*, z zostawieniem przy Naczelniku 2-ey pieszej dywizyi Gwardyi; Dowódzca Gwardyi batalionu Garnizonowego *Wedemeyer*, z pozostaniem przy dotychczasowym obowiązku; Gwardyi Półku Finlandzkiego *Romanowicz 1-y*, z назначeniem Dowódcą 2-ey brygady 15-ey dywizyi pieszej; Gwardyi półku Преображенского *Bielewcow*, z zostawieniem przy Naczelniku 1-ey pieszej dywizyi Gwardyi; Dowódzca Ekaterynosławskiego półku *Kirysyerów*, Baron *Skardowij-Rington*, który się też uwalnia ze służby, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6-go Grudnia 1827 roku.

— Przez NAWYŻSZY Rozkaz dzienny, 1-go Stycznia; назначeni: Gwardyi półku konnego Półkownik *Tumaniski*, Dowódzca Ekaterynosławskiego półku *Kirysyerów*; Dowódzca Kazańskiego półku Dragonów, Półkownik *Хіагъ Гагарин 2-gi*, Dowódcą 2-gą brygadą 1-ey dywizyi *Kirysyerów*, z liczeniem się w Kawalerii; uwalnieni ze służby: Dowódzca 2-ey brygady 1-ey dywizyi *Kirysyerów*, Jenerał-Major *Kożin*, dla interesów domowych z mundurem; Skrzydłowy - Adjutant, półku Gwardyi Strzelców Półkownik Hrabia *Tolstoy 4-y*, dla przeznaczania do obowiązków cywilnych, z rangą Rzeczywistego Radcy Stanu.

— Zostający w obowiązku Mistrza Dworu i Vice-Prezydenta Gabinetu, Jego Cesarskiej Mości, *Хіагъ Миколай Гагарин*, za odznaczające się wypełnienie włożonych nań obowiązków, Nayłaskawiey mianowany Mistrzem NAWYŻSZEGO Dworu i utwierdzony w urzędzie Vice-Prezydenta Gabinetu.

— W NAWYŻSZYM Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi dnia 6-go Grudnia 1836 roku, z NAWYŻSZYM Jego CESARSKIEJ Mości podpisem, wyrażono: „Uznając za nader użyteczną zachęcić do zakładania fabryk po miastach powiatowych i nadetatowych i w miasteczkach

городахъ уѣздныхъ и заштатныхъ и въ казенныхъ мѣстечкахъ, приписанныхъ къ уѣзднымъ городамъ, Всемилостивѣйше повелѣваемъ, согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ и Положеніемъ Комитета Министровъ, предоставить Министру Финансовъ право желающимъ устраивать въ означенныхъ мѣстахъ новыя фабрики и заводы, какъ Россійскимъ подданнымъ, такъ и иностраннымъ, давать, по его усмотрѣнію, льготы отъ платежа гильдейскихъ повинностей на прежнемъ основаніи, вмѣсто трехъ годовъ, на шесть лѣтъ, оставляя прочія постановленія по сему предмету въ своей силѣ.

— Попечитель Одесскаго Учебнаго Оруда, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Покровский*, уволенъ, по разстроенному здоровью, отъ службы, со Всемилостивѣйшимъ пожалованіемъ въ Тайныя Совѣтники, и съ повелѣніемъ производить ему въ пенсію изъ суммъ Государственнаго Казначейства по шести тысячъ рублей въ годъ, считая въ томъ числѣ и пенсію въ 2,500 руб., пожалованный ему 11-го Января 1824 года.

— Начальникъ Оренбургскаго Таможеннаго Округа, Коллежскій Совѣтникъ *Хрипковъ*, Всемилостивѣйше уволенъ отъ сей должности, согласно съ его прошеніемъ, по разстроенному здоровью.

— Государь Императоръ, по Положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: признавать Густава *Джерболини* Сардинскимъ Вице-Консуломъ въ Мариуполѣ.

— Г. Статсъ-Секретарь *Танбеевъ*, въ отношеніи къ Г. Главноначальствующему надъ Почтовымъ Департаментомъ, отъ 28 Сентября 1836 года, изъяснилъ: 1) что Государь Императоръ замѣтить изволилъ, что обозы идутъ по дорогамъ въ величайшемъ безпорядкѣ, имѣя по одному извозчику на 4 и 5 повозкахъ, никому не давая проезда, и съ грубостію нарочно не уступая мѣста экипажамъ, слѣдующимъ на почтовыхъ лошадяхъ; 2) что Его Императорскому Величеству угодно, чтобы Главноначальствующій надъ Почтовымъ Департаментомъ, совокупно съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Главноуправляющимъ Путиами Сообщенія, сообразили, какія противъ сего принять мѣры, и 3) что при семъ случаѣ Государь Императоръ припомнить изволилъ, что въ Пруссіи у почтарей употребляется рожокъ, по звуку коего всякій обязанъ ѣдущему на почтовыхъ дать дорогу. У насъ сего нѣтъ и быть не можетъ, а есть колокольчикъ. И потому Его Величество полагаетъ, что можно было запретить употребленіе колокольчика по дорогамъ, предоставивъ оный одной почтовой гоньбѣ, съ обязанностію, чтобы каждый давалъ мѣсто ѣдущимъ на почтовыхъ лошадяхъ и съ требованіемъ отъ обозовъ, чтобы они ѣхали всегда, придерживаясь правой стороны дороги и непремѣнно повозка за повозкою.

Во исполненіе сей Высочайшей воли, въ общемъ засѣданіи, Главноначальствующій надъ Почтовымъ Департаментомъ, Главноуправляющій Путиами Сообщенія и Публичными Зданіями и Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, предположили постановить слѣдующія правила: 1) Чтобы обозы держались всегда правой руки, оставляя средину шоссе и всякой другой почтовой дороги свободною для проезда экипажей, ѣдущихъ на почтовыхъ. 2) Воспретить употребленіе колокольчиковъ всѣмъ тѣмъ, которые ѣдутъ на собственныхъ или вольнонаемныхъ лошадяхъ, предоставивъ оные одной почтовой гоньбѣ и чиновникамъ Земской Полиціи, ѣдущимъ по обязанности службъ. 3) Чтобы каждая обозная лошадь была привязана къ идущему передъ нею возу, на разстояніи не болѣе одной сажени. 4) Чтобы каждый извозчикъ находился всегда при возахъ, ему принадлежащихъ. 5) По публикаціи и введеніи сихъ общихъ правилъ на Московскомъ шоссе, поручить наблюденіе за исполненіемъ оныхъ Офицерамъ при военнороботныхъ солдатахъ Путей Сообщенія, которые дозволить обозничимъ, старостамъ, или прикащикамъ, при обозахъ находящимся внушать предписанныя для провозовъ правила, а въ случаѣ неповиновенія, оштрафовать ослушниковъ, немедленно о семъ давать знать Земской Полиціи. Протѣжающимъ же на почтовыхъ, встрѣтившимъ препятствіе въ проѣздѣ отъ какого нибудь безпорядочно идущаго обоза, и самимъ почтарямъ, предоставить право объявлять о семъ мѣстному Начальству и таковыя объявленія отдавать на первой станціи, для доставленія въ городъ того уѣзда, гдѣ препятствіе встрѣчено. 6) Правила для провозовъ обозамъ распространить на всѣ почтовые тракты. 7) Поручить Губернскимъ Начальствамъ объявить повсемѣстно, особенно въ селеніяхъ, гдѣ многіе изъ обывателей занимаются извозною промышленностію, чтобы обозы слѣдовали всегда на почтовыхъ трактахъ вышеизложеннымъ порядкомъ. 8) Опубликовать также о семъ чрезъ Столичные и Гу-

скаровыхъ, доpowiatowych miast przypisanych, Nayłaskawiey Rozkazujemy, zgodnie z przedstawieniem Ministra Skarbu i postanowieniem Komitetu Ministrów, zostawić Ministrowi Skarbu prawo, życzącymъ zaprowadzać w miejscachъ pomienionychъ nowe fabryki i zakłady, takъ poddany Rossyyskimъ, jako i cudzoziemcomъ, dawać podługъ jego uwagi, ulgi od płacenia gildyynnychъ повинностей, на основіе dotychczasowej, zamiastъ latъ trzechъ, на latъ sześć, zostawującъ inne w tymъ przedmiocie postanowienia w swej mocy."

— Kurator Odeskiego Szkolnego Okręgu, Rzeczywisty Radzca Stanu *Pokrowski*, z przyczyny zruynowanego zdrowia, uwolniony ze służby, z Nayłaskawszymъ mianowaniem go Radzcą Tajnymъ, i z rozkazaniemъ wydawać mu pensyя z summъ Podskarbstwa Państwa po sześć tysięcy rubli na rok, licząc w to i pensyя 2,500 rubli, wyznaczoną mu 11-go Stycznia 1824 roku.

— Naczelnik Orenburskiego Tamożnogo Okręgu, Radzca Kollegialny *Chripkow*, Nayłaskawiey uwolniony od tego obowiązku, zgodnie z jego prośbą, z przyczyny zruynowanego zdrowia.

— CESARZ Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Naywyżey rozkazać raczył, Gustawa *Gerbolini* uznawać Sardyńskimъ Vice-Konsulemъ w Mariupolu.

— P. Sekretarz Stanu *Taniejew*, w odezwie do P. Główno-Zarządzającego Pocztowymъ Departamentemъ, pod dnemъ 28 Wierześnia 1836 roku, wyraził: 1) że CESARZ Jego Mość raczył zauważyć, iż obozy idą po drogachъ w naywiększymъ nieporządku, mającъ po jednymъ woznicy na 4 i 5 wozów, nie dającъ nikomu miejsca do przejazdu, i z grubiaństwemъ umyślnie nie ustępującъ miejsca pojazdomъ pocztą jadącymъ; 2) że NAYJAŚNIEYSZEMU CESARZOWI Jego Mości podobало się, ażeby Główno-Zarządzający Pocztowymъ Departamentemъ, łącznie z Ministremъ Spraw Wewnętrznychъ i Główno-Zarządzającymъ Drogami Kommunikacyi, zastanowili się, jakieby przeciwko temu przedsięwzięć szkodki; i 3) że przy tej okoliczności CESARZ Jego Mość raczył przypomnieć, iż w Prusiechъ pocztylioni używają trąbek, na głosъ którychъ każdy jestъ obowiązany jadącemu pocztą ustąpić drogi. U nasъ tego niema i bydlę nie może, natomiastъ jestъ dzwonek. Z tego powodu NAYJAŚNIEYSZY PANъ uważa, iż możnaby zabronić używania dzwonka po drogachъ, zostawującъ go tylko dla samey poczty, z obowiązkiemъ, ażeby każdy ustępowałъ miejsca jadącymъ na pocztowychъ koniachъ z wymaganiemъ od obozów, ażeby jechały trzymającъ się zawsze prawey strony drogi i nie inaczejъ jakъ wozъ za wozemъ.

Dla wypełnienia tej NAYWYŻSZEY woli, na spólnémъ zasiadanіu, Główno - Zarządzający Pocztowymъ Departamentemъ, Główno-Zarządzający Drogami Kommunikacyi i Publicznychъ Budowli i Ministerъ Spraw Wewnętrznychъ, zgodzili się postanowić prawidła następujące: 1) Ażeby obozy trzymały się zawsze prawey ręki, zostawującъ wolnymъ szrodekъ szosse i wszelkiey inney pocztowej drogi dla przejazdu pojazdów, na pocztowychъ koniachъ jadącymъ. 2) Zabronić użycia dzwonkówъ wszystkimъ tymъ, którzy jadą na własnychъ albo wolno najętychъ koniachъ, zostawiwszy takowe wyłącznie dla biegu poczty i urzędnikówъ Policyi Ziemskiej, z obowiązkiemъ służby jadącychъ. 3) Ażeby każdy koń obozowy był przywiązany do idącego przedъ nimъ wozu, w odległości nie więcey jednego sążnia. 4) Ażeby każdy furmanъ zawsze się znajdowałъ przy wozachъ, do niego należącychъ. 5) Po opublikowaniu i zaprowadzeniu tychъ powszechnychъ prawidełъ na Moskiewskimъ szosse, poruczyć postrzeganie względemъ ichъ wykonywania Oficeromъ przy wojskowo - roboczychъ żołnierzachъ Drógъ Kommunikacyi, którymъ dozwolić zalecać, obożnymъ, starostomъ albo przykaszczikomъ, przy obozachъ znajdującymъ się, przepisane dla przejazdówъ prawidła, a wrazie nieposłuszeństwa, zatrzymawszy nieposłusznychъ, niezwłocznie uwiadomić o témъ Ziemskie Policye. Jadącymъ zaśъ na pocztowychъ koniachъ, którzy napotkająъ przeszkodę do przejazdu od jakiegokolwiekъ, bezъ porządku jadącego, obozu, i samymъ pocztylionomъ zostawić prawo oznajmować o témъ Mieyscowey Zwierzchności, i takowe oznajmienia na pierwszej oddawać stacyi, dla zawiezienia do miasta tego powiatu, gdzie napotkanoъ przeszkodę. 6) Prawidła dla przejazdu obozówъ służące rozciągnaćъ na wszystkie pocztowe trakty. 7) Polecieć Zwierzchnościomъ Gubernialnymъ ogłosić wszędzie, mianowicie po wioskachъ, w którychъ wielu z mieszkancówъ zajmuje się przemysłemъ wozniczymъ, ażeby obozy szły zawsze na traktachъ pocztowychъ, wyżej opisanymъ porządkiemъ. 8) Obwieścić także o témъ przezъ gazety stołeczne i gubernialne, gdzie takowe istnieją; nadto, rozestąćъ przezъ władze Gubernialne drukowane

берискія, гдѣ онѣ существуютъ; ведомости, разослать сверхъ того, чрезъ Губернскія Начальства печатныя объявленія, для выставки оныхъ на всѣхъ постоянныхъ дворахъ при въѣздахъ и выѣздахъ въ города, селенія и деревни, подтвердивъ содержателямъ постоянныхъ дворовъ, чтобы они, о настоящихъ распоряженіяхъ Правительства, внушали останавливающимся у нихъ извозчикамъ. 9) Въ заключаемыхъ съ извозчиками контрактахъ на перевозъ различныхъ, какъ казенныхъ, такъ и партикулярныхъ тяжестей поставлять въ непрѣмную ихъ обязанность исполнять постановляемые нынѣ о порядкѣ слѣдованія обозовъ правила, вмѣнивъ наблюдение за симъ, подъ строгую по законамъ ответственностію, слѣдующимъ при тѣхъ обозахъ Коммиссіонерамъ или прикащикамъ.

Всего Императорское Величество, по разсмотрѣніи сего журнала и всеподданнейшей записки Г. Главноначальствующаго надъ Почтовымъ Департаментомъ, 9 минувшаго Ноября, изволило написать на сей послѣдней собственноручно слѣдующую резолюцію: „Согласенъ, но съ тѣмъ, чтобъ поставить правилъ, чтобъ непрѣмно приказывать преемъ возкахъ былъ одинъ извозчикъ.“

Ноты по дѣлу о задержанномъ бригѣ *Vixen*, изъясненному въ предыдущемъ N-рѣ Литов. Вѣст.

Копія циркуляра, которымъ Г. Бутеневъ отнесся къ Дипломатическому Корпусу въ Константинополь.

Буюкдере, 1 (13) Сентября 1836.

Въ теченіе 1831 года, именно 30 Сентября (12 Окт.) сего года, по предписанію Двора моего, я имѣлъ честь сообщить Гг. Представителямъ иностранныхъ Державъ въ Константинополь тогдашнія постановленія Императорскаго Правительства, касательно посѣщенія иностранными кораблями восточныхъ береговъ Чернаго моря, принадлежащихъ Россіи, — постановленія, имѣвша двоякую цѣль: предохранить берега отъ сообщенія заразы и прекратить на сихъ берегахъ контрабандную торговлю. Такъ какъ въ томъ участвовали главнымъ образомъ Оттоманскіе корабли посѣщая помянутыя берега, то я не преминулъ тотчасъ отнестись о томъ какъ должно къ Высокой Портѣ.

Теперь, такъ какъ упомянутыя постановленія неоднократно были нарушены, то Императорское Правительство сочло нужнымъ усилить бдительность, для точнаго соблюденія существующихъ узаконеній, и вмѣстѣ съ тѣмъ предписало мнѣ возобновить прежнее отношеніе касательно сего предмета. Во исполненіе сего предписанія, честь имѣю предоставить вамъ приложенную при семъ копію, адресованную на мое имя Императорскимъ Министерствомъ отъ 7 (19) Іюля, и въ то же время считаю для себя позволеннымъ, просить вашего благосклоннаго посредничества касательно уведоменій, каковыя вы сочтете нужными сдѣлать кораблямъ, плавающимъ подъ флагомъ вашего Правительства при берегахъ Чернаго моря, для отвращенія послѣдствій, могущихъ произойти отъ нарушенія правилъ, постановленныхъ противъ контрабандной торговли. Примите и проч.

Копія съ ноты Императорскаго Министерства Г. Бутеневу, данной въ С. Петербургѣ 7 (19) Іюля 1836.

Вашему Превосходительству извѣстно, что Императорское Правительство обнародовало, за нѣсколько предъ симъ лѣтъ, постановленіе, по силѣ котораго запрещается иностраннымъ мореплавателямъ, желающимъ посѣщать восточный берегъ Чернаго моря, приставать къ берегу въ другихъ мѣстахъ, кромѣ тѣхъ, гдѣ учреждены карантинныя и таможенныя, т. е. въ Анапѣ и Редутъ-Калѣ. Такъ какъ случалось, что корабли старались пренебрегать запретительныя мѣры и заводили нежелательныя связи съ жителями той страны, то наши крейсирующие корабли почли обязанностію удвоить бдительность и силу для воспрепятствованія подобнымъ покушеніямъ и имъ неоднократно случалось, останавливать и осматривать даже такіе корабли, которые не имѣя худаго намѣренія подавали случай къ подозрѣніямъ, приплывая слишкомъ близко къ симъ берегамъ. Подобныя обстоятельства, случившіеся не одинъ разъ, возобновились въ продолженіе послѣдняго года.

Императорское Министерство сочло необходимымъ принять мѣры, чтобы прекратить на будущее время подобныя случаи, или по крайней мѣрѣ по возможности ихъ уменьшить. Для сей цѣли, просить Васъ въ случаѣ, при отношеніяхъ вашихъ съ Дипломатическимъ Корпусомъ и съ вашею канцеляріею, съ Консулами и иностранными агентами, уведомить ихъ, что упомянутое запрещеніе, о которомъ они уже извѣщены Вами отношеніемъ въ 1831 году, остается навсегда; что за симъ наблюдаетъ эскадра воору-

огłoszenia; dla ich wywieszenia po wszystkich karczmach, przy wjazdach i wyjazdach z miasta i wiosek; zalecić dzierżawcom karczem, ażeby, o tych rozporządzeniach Rządu, oznajmowali zatrzymującym się u nich furmanom. 9) W zawieranych z furmanami kontraktach na przewóz rozmaitych, tak skarbowych, jak partykularnych ciężarów, przepisywać za konieczny im obowiązek wypełniać ustanowione teraz o porządku jechania obozom prawidła, zaleciwszy zachowywanie tego, pod ścisłą podług praw odpowiedzialności, jadącym przy tych obozach kommisyonierom lub przykazezykom.

НАЙЯСНѢЙШІЙ ЦЕСАРЬ ЕГО МОЩЬ, по разсмотрѣніи tego żurnalu i nayuniższego przełożenia P. Główno-Zarządzającego nad Pocztowym Departamentem, 9-go zeszłego Listopada, raczył Własnoręcznie na tém ostatniém napisać rezolucyą następującą: „Zgadzam się, z tém atoli, ażeby postanowić za prawidło, iżby nie odmiennie przy każdych trzech wozach był jeden woźnica.“

Noty należące do sprawy skonfiskowanego brygu *Vixen*, umieszczonej w N-rze Kur. Lit. poprzedzającym.

Kopija Okólnika przesłanego przez P. Buteniewa do Korpusu Dyplomatycznego w Konstantynopolu.

Bujukdere 1 (13) Września 1836.

W biegu roku 1831-go, a mianowicie przez komunikacyą 30 Września (12 Października) tegoż roku, miałem honor, stosownie do rozkazów mojego Dworu, uwiadomić JJ. WW. PP. Reprezentantów Mocarstw cudzoziemskich w Konstantynopolu o rozrządzeniach, które Rząd Cesarzski oddał ustanowił względem uczęszczania do brzegów wschodnich morza Czarnego, należących do Rosyi, przez okręty cudzoziemskie, w dwójnym celu: zachowania tych pobrzeży od wniesienia zarazy i przeszkodzenia handlowi kontrabandowemu na tychże pobrzeżach. A że takimi są szczególniej okręty Otomańskie, które odwiedzają pobrzeża, o których jest mowa, nie zaniedbałem w tymże czasie uczynić podobnychże komunikacyi Wysokiej Porcie.

Teraz, skutkiem wykroczeń w tym względzie zdarzonych, od epoki wyżej wyrażonej, Rząd Cesarzski uyrzał się spowodowanym do wzmocnienia czuyności, potrzebnej dla ścisłego przestrzegania będących urządzeń i świeżo zalecił mi ponownie komunikacye dawniejsze w tej rzeczy. Dla dopełnienia więc tych rozkazów, śpieszę dzisiaj mieć honor przestać do wiadomości J. W. P. kopią tu załączoną komunikacyi, do tego się odnoszącej pod 7 (19) Lipca, którą mi przysłał Minister Cesarzski, i razem ośmielać się, prosić łaskawego J. W. P. pośrednictwa, dla doprowadzenia tych obwieszczeń, które raczysz uznać stosownemi w tej rzeczy, do wiadomości okrętów, żeglujących pod banderą jego Rządu, na wodach wyżej wymienionych morza Czarnego, dla zapobieżenia następstwom, któreby wyniknąć mogły z przestąpienia urządzeń, przeciwko handlowi kontrabandowemu postanowionych.

Kopia noty Ministra Cesarzskiego do P. Pośła Buteniewa, datowanej z St. Petersburga 7 (19) Lipca 1836 roku.

Nie jest niewiadomém J. W. P., że Rząd Cesarzski ogłosił przed kilką laty urządzenie, mocą którego wzbroniony jest żeglarzom cudzoziemskim, chcącym odwiedzać pobrzeża wschodnie morza Czarnego, przybijać do innych miejsc, prócz tych, gdzie są ustanowienia kwarantannowe i celne, to jest: Anapa i Redut-Kalé. A gdy zdarzyło się, że okręty kusity się lekceważąc to wzbronienie i utrzymywać związki niewolne z mieszkańcami tego pobrzeża, statki nasze krążące uyrzały się zmuszonemi do podwojenia czuyności i tegości dla przeszkodzenia podobnym przestępstwom i znalazły się przez to w przypadku zatrzymywania i przegladania nawet okrętów, które, nie mając złych zamiarów, dały powód do podrażnienia, zbyt często się do tego brzegu zbliżając. Podobne przypadki, nie jednokrotnie nawet były powtórzone w biegu roku ostatniego.

Cesarzski Minister przeto osądził potrzebném uczynić obwieszczenie, dla zarządzenia na przyszłość wydarzeniom tego rodzaju, albo przynajmniej, uczynić je, jak tylko można, nayrzadszemi. W tym celu jesteś J. W. P. wezwany, ażebyś raczył uważać okoliczności, które się wydarzać będą w stosunkach jego z Ciałem Dyplomatycznym i w stosunkach z jego Kancelaryą, z Konsułami i komercyantami cudzoziemskimi, dla ich uwiadomienia, że wzbronienie powyżey wzmiankowane, a które było już im przez pośrednictwo J. W. P., obwieszczone w 1831 roku, zawsze się utrzymuje, że krążenie statków uzbrojonych czuwa nad je-

женныхъ кораблей и что поему купеческіе корабли, которые не назначены къ отплытію ни въ Анапу ни въ Редутъ-Кале, безъ нужды лучшебы не приближались къ берегу Абазіи, если не желаютъ, чтобы ихъ остановили и осмотрѣли. (J. de S. P.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 4-го Января.

Въ день новаго года, Король принималъ поздравленій своихъ Адъютантовъ и ордаансовъ - Офицеровъ, потомъ Министровъ и Маршаловъ. Въ 12 часовъ представлялись Королю въ тронной залѣ Депутаціи Палаты Перовъ и Палаты Депутатовъ и прочихъ мѣстъ, гдѣ Король въ присутствіи всей Королевской Фамиліи принималъ ихъ сяд на престолѣ. Въ 2½ часа представлялись разные Офицеры гарнизона и національной гвардіи а въ 4 часа члены Дипломатическаго Корпуса, отъ имени коего, Австрійскій Посланникъ Графъ Антони, произнесъ къ Королю слѣдующую рѣчь:

„Дипломатическій Корпусъ всегда вѣрный органъ Государей, которыхъ онъ имѣетъ честь быть представителемъ при Вашемъ Величествѣ, и преимущественно сегодня, получивъ дозволеніе, засвидѣтельствовать Вашему Величеству свое почтеніе и свою преданность. Въмѣстѣ съ тѣмъ соединяется чувство благодарности къ благому Провиднію, за милость, столь видимо дарованную Вашему Величеству, особенно при ужасномъ покушеніи, которое недавно угрожадо спокойствію и благоденствію Франціи. Минувшій годъ показалъ, какъ въ Европѣ упроченъ миръ, какое было согласіе и довѣріе въ сношеніяхъ между Кабинетами, и въ какой степени это доброе согласіе, на будущее время можетъ служить залогомъ порядка и благоденствія. Высокая мудрость Вашего Величества — признанная всеми единодушно, — доставила Франціи благосостояніе, которое Вамъ Государь, служить сладчайшею наградою за Ваши великодушныя жертвованія. Примите Ваше Величество Дипломатическаго Корпуса въ новый годъ, желаніе сохраненія Вашей драгоценной жизни и благоденствія В-му Велич. и Вашему Августѣйшему Дому.“

Король отвѣчалъ:

„Съ истиннымъ удовольствіемъ принимаю Я всегда выраженіе признательности Дипломатическаго Корпуса. Но въ настоящее время, когда жизнь Моя и Мои сыновей снова была въ опасности и снова спасена Божественнымъ Провидніемъ, тѣмъ болѣе радуюсь, что вы собрались здѣсь съ намѣреніемъ, соединить доказательство Вашей приверженности и сочувствія съ тѣми, которыя Мнѣ Франція представляетъ повсюду, и которыя при столь печальныхъ обстоятельствахъ, служатъ единственнымъ для Меня утѣшеніемъ. Если между тѣмъ прошедшій годъ оставилъ намъ сіе печальное воспоминаніе, то онъ представилъ намъ также новыя средства къ продолженію добраго согласія и довѣренности, которыя столь благополучно утверждены между всеми Правительствами. Утѣшаюсь мыслію, что Мои усилія для поддержанія сихъ сношеній, приняты Великими Государями, и приношу благодарность за желаніи изъявленные отъ имени Дипломатическаго Корпуса, Франціи, Мнѣ и Моей Фамиліи.“

На длинную рѣчь Барона Паскье, Президента Палаты Перовъ, Король отвѣчалъ собственно слѣдующее:

„Благодарю Палату Перовъ за ея ко Мнѣ расположеніе, за вѣрность, съ каковою она исполняетъ свои обязанности, и за истинную заботливость, преимущественно для утвержденія правъ Моей Короны. Сожалю, что Палата столь часто принуждена была по должности заниматься судопроизводствомъ. Желательно было бы исключить изъ нашихъ лѣтописей печальное воспоминаніе о покушеніи на Мою жизнь, и тѣмъ особенностію Я бы желалъ, на будущее время избавить Государство (Я не говорю о себѣ) отъ огорченія и печали, которыя столь часто причиняли ей такіа покушенія. Надѣюсь, что общее негодованіе наконецъ заставитъ почувствовать тѣхъ, которые еще питаютъ подобныя преступныя намѣренія, какъ безплодны ихъ попытки, и что порядокъ престолонаслѣдія, подкрѣпленный доброжелательствомъ народа, и содѣйствіемъ Палатъ и цѣлаго Государства не можетъ быть ими низпровергнутъ и, еслибъ Провиднiе не сохранило Меня, то прочность нашего устройства и безопасность Франціи а также права короны и престолонаслѣдіе не менѣе были бы обезопаснены. Вы говорите о благосостояніи Государства; и это приводитъ безразсудныхъ людей въ отчаяніе. Чтобы все низпровергнутъ, они покусились на Мою жизнь, но это самое для Меня, благодѣтеля вѣреннаго Мнѣ Франціею блага, было новымъ побужденіемъ, не оставлять пути, которыми Я слѣдовалъ постоянно.“

go utrzymaniem, i że następnie, okręty kupieckie, które nie są przeznaczone, ani do Anapy, ani do Redut-Kale, dobrze uczynią, jeśli się nie będą bez potrzeby zbliżały do brzegu Abasii, aby się nie narazić na zatrzymanie i przeglądanie. (J. de S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

F r a n c y a.

Paryż, dnia 4-go Stycznia.

W dzień Nowego Roku przyjmował Król Jmćc powinszowania naprzd od swoich Adjutantów i Oficerów służbowych, a potem od Ministrów i Marszałków. Od godziny 12-stej wprowadzano kolejno do sali tronowej deputacje Izby Parów i Izby Deputowanych, oraz dalszych miejsc, które przyjmował Król Jmćc na tronie, otoczony całą rodziną swoją. O pół do 3-ciej przybyli różni Officerowie załogi i gwardyi narodowej, a o 4-tej członkowie Ciąła dyplomatycznego, których imieniem Ambassador Austriacki, Hrabia Appony, miał następującą przemowę do Króla:

„Ciąło dyplomatyczne, będące zawsze wiernym tłumaczem Monarchów, których ma zaszczyt reprezentować przy W. K. Mci, jest nim dziś szczególnie, gdy tobie, Najjaśniejszy Panie, może złożyć swój hołd i życzenia. Ostatnie łączą się z uczuciami dziękczynienia, które winni jesteśmy Opatrzności za opiekę, którą tak widocznie używa Królewskiej osobie twojej, i którą tak jawnie okazała podczas obmierzłego zamachu, co nie dawno zagroziło spokojności i szczęśliwości Francji. Rok upłyniony był świadkiem, jak Europa utrzymywała się w używaniu pokoju, jak zgodność i zaufanie panowały w stosunkach między gabinetami i jak to dobre porozumienie wystawia zawsze nadal nową i mocniejszą rękoymię porządku i pomyślności. Wysooka mądrość W. K. Mci, będącego przedmiotem jednomyślnych hołdów, zjednała Francji te dobrodziejstwa, które dla Ciebie, Najjaśniejszy Panie, są najsłodsza nagrodą wspaniałomyślnych Twoich usiłowań. Racz W. K. Mość przyjąć szczere i pełne uszanowania oświadczenie życzeń, które Ciąło Dyplomatyczne składa przy zmianie roku względem zachowania drogiego życia twego, oraz szczęścia twego, i Najjaśniejszej Rodziny twojej.“

Monarcha odpowiedział:

„Z największym zadowoleniem przyjmuję zawsze wynurzenia uczuć Ciąła dyplomatycznego. Lecz dziś, kiedy życie moje i synów moich zostało znówu zagrożone, a Opatrznością Boską ocalone, tѣm bardziej winszuję sobie, iż widzę WcPanów zebranych około osoby mojej w zamiarze połączenia dowodów przychylności i współczucia ze strony WcPanów z temi, które Francja zewsząd mi okazuje, a które w tak smutnej okoliczności są najsłodsza dla mnie pociechą. Lubo zaś rok upłyniony zostawia nam to bolesne wspomnienie, dał nam jednak nową rękoymię trwałości dobrego porozumienia i zaufania, które tak szczęśliwie istnieją między wszystkimi Rządami. Cieszę się, iż usiłowania moje, celem utrzymania tych stosunków, znajdują uznanie Monarchów, których WcPanowie reprezentujecie, i jestem rozrzewniony życzeniami, które WcPan imieniem Ciąła dyplomatycznego wynurzasz mi dla Francji, Rodziny mojej i dla Mnie.“

Na długą mowę Barona Pasquier, Prezesa Izby Parów, mianą do Króla Jmci w dzień Nowego Roku, odpowiedział Monarcha:

„Dziękuję Izbie Parów za uczucia, które mi wynurza, jako-też za ścisłość, z jaką pełni swoje obowiązki, oraz za sumienną troskliwość, jaką okazuje o utrzymanie praw korony mojej w powszechnym interesie. Ubolewam, iż WcPanowie tak często urząd sędziowski pełnić musieliście. Chciałbym, abym mógł z dziejów naszych wymazać smutne wspomnienie zamachu na życie moje; lecz przedewszystkiem chciałbym, abyśmy nadal mogli krajowi (nie mówię tu o sobie) oszczędzić boleści i smutku, do jakich zamachy zbyt często go przywiodły. Mam nadzieję, iż powszechne oburzenie da na koniec uczuć tym, którzy mają podobne, godne kary zamiary, że bezskutecznymi są ich usiłowania, że porządek następstwa tronu, wsparty wolą narodu, oraz współdziałaniem Izby i wszystkich pierwszych władz krajowych, nie może być przez nich nadwergżony; i że chociażby Opatrzność nie zaślониła mnie nadal swoją opiekuńczą tarczą, wszelako trwałość ustawy naszej i bezpieczeństwo Francji nie byłyby dla tego mniej zabezpieczonemi, a prawa korony i następstwo tronu mniej zapewnionemi. Namieniacie WcPanowie o pomyślności kraju; ona-to właśnie przycwodzi tych nierozsądnych ludzi do rozpacz. Aby obalić wszystko, czynią zamach na życie moje; to jednak dla mnie, który wiernie strzegę dobra powierzonego mi przez Francję, będzie nowym powodem do wytrwałości na drodze, jaką niezmiennie postępowałem.“

Отвѣтъ данный Королемъ Президенту Палаты Депутатовъ былъ слѣдующій:

„Съ удовольствіемъ принимаю доказательства приверженности ко Мнѣ Палаты Депутатовъ. Уже то обстоятельство, что Палата недавно въ полномъ составѣ явилась ко Мнѣ, было для Меня чувствительно. Безмолвное выраженіе чувствъ въ то время, было тѣмъ не менѣе убѣдительно. Но это безмолвіе исчезло, когда послѣ происшествія угрожающаго Мнѣ и Моимъ сыновьямъ смертію, явился Я среди васъ, и Мое сердце было растрогано до глубины знаками одобренія съ какими вы Меня приняли. Палата знаетъ приверженность, какую Я къ ней питаю; ей извѣстно, какъ дорого цѣню ея мнѣніе; ей болѣе всего извѣстно, какъ поразительно это дѣйствуетъ на тѣхъ, которые рѣшаются на подобныя покушенія, представляя доказательства того, что такія покушенія безуспѣшны, и что Франція окажетъ Моему сыну ту же помощь и то же содѣйствіе. Такъ, Мм. Гг., эта, всѣми признанная и громко высказанная истина, охранить насъ отъ возобновленія сихъ преступныхъ покушеній, и нашу народную честь сохранить отъ порицаній нанесенныхъ ей этими несчастными людьми, равно какъ и отъ невыгоднаго мнѣнія, которое отъ сего во всѣхъ странахъ Европы и образованнаго свѣта, возбуждается при Французскомъ имени. Наконецъ, время уже обезопасить себя отъ немногихъ безбожныхъ людей, которые подвергаютъ насъ столь великимъ опасностямъ. Я не говорю объ опасности, которой Я самъ былъ подвергнутъ. Кровь Моя принадлежитъ отечеству, и Я всегда готовъ, пролить оную за него (громкое рукоплесканіе); но Я говорю о Франціи, ея счастьи, ея спокойствіи, ея безопасности, твердости ея уложеній. Благодарю васъ за содѣйствіе, которое вы Мнѣ оказали для сохраненія сихъ благъ; вы знаете, можно ли полагаться на Меня, на Мою твердость. Надѣюсь, что мы съ помощію Провидѣнія, которое Меня столь часто ограждало своею защитою, успѣемъ обезопасить Францію отъ такихъ жалкихъ происшествій и кормило Государства отъ подобныхъ волненій.“

7-го Января.

Генераль *Себастиани* третьяго дня прибывшій сюда изъ Лондона, имѣлъ вчера у Короля аудіенцію.

— Генераль *Рини* прибылъ вчера изъ Африки и тотчасъ имѣлъ аудіенцію у Военнаго Министра. Полагаютъ, что коммиссія, которая будетъ разсматривать его поступки во время экспедиціи въ Константиноу, соберется на будущей недѣлѣ.

— Нынѣшній Посланникъ въ Швейцаріи Маркизь *Монтебелло* также прибылъ въ Парижъ. Слышно что онъ будетъ назначенъ Посланникомъ въ Неаполь.

— *Journal de Paris* публикуетъ сегодня officialный актъ освобожденія отъ осады Бильбао, то есть приказъ который издалъ *Эспартеро* къ войску по своемъ вступленіи въ Бильбао.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 2 ч.: „29 ч. *Донъ-Карлосъ* неоставилъ еще Дуранго. При Бильбао отъ 27 ч. ничего не измѣнилось. Холодъ все еще продолжался. Говорятъ съ нѣкоторою вѣроятностію о пораженіи Христиносской кавалеріи въ Рибера. Многія донесенія согласно уведомляютъ о семъ дѣлѣ.“

8-го Января.

Король занимался вчера попеременно съ Маршаломъ *Монталиве* и Министрами Народнаго Просвѣщенія и Иностранныхъ Дѣлъ.

— Князь *Таллейранъ* нѣсколько уже дней очень боленъ и не выходитъ изъ комнаты.

— Перы собрались вчера въ своихъ отдѣленіяхъ чтобы узнать содержаніе составленнаго Г-мъ *Барте* адреса, въ отвѣтъ на тронную рѣчь. Кажется что этотъ адресъ подалъ поводъ къ замѣчаніямъ, послѣ которыхъ необходимо вторичное собраніе коммиссіи.

— Г. *Сенъ-Маркъ-Жирарденъ* еще неокончилъ адреса, и вѣроятно чтеніе онаго въ Палатѣ послѣдуетъ въ вѣтрую среду или четвертокъ.

— Утверждали сегодня, что многіе члены Палаты Депутатовъ будто рѣшили принять проекты закона въ отношеніи уменьшенія рентъ, и что Г. *Гуенъ* скоро по утвержденіи адреса, предложитъ Палатѣ проектъ о семъ предметѣ. Между тѣмъ съ точностію можно предвидѣть, что подобное предложеніе не будетъ имѣть никакихъ послѣдствій.

9-го Января.

Князь *Таллейранъ* опять оправился отъ своей болѣзни, и сегодня по утру имѣлъ у Короля аудіенцію.

— Палата Перовъ имѣла сегодня публичное засѣданіе, въ которомъ преимущественно производили соображенія о проектѣ адреса. Герцоги *Орлеанскій* и *Немурскій* а также всѣ Министры присутствовали при семъ.

— Графъ *Моле* справедливо замѣчаетъ, что иностранная политика Франціи таковажъ, какъ была

Prezesowi Izby Deputowanych даѣ Monarcha następującą odpowiedź:

Z radością przyjmuję to nowe wynurzenie uczuć Izby Deputowanych. To już, że niedawno Izba w całym swoim składzie udała się do mnie, mocno mnie rozrzewniło. Owczasowe milczące wynurzenie jej uczuć, było niemniej mocnym i wymownym. Nie tak milczącym było, gdy po wypadku, który życiu mojemu i synów moich zagroził, przybyłem w pośrodek WcPanów, a serce moje było mocno przejęte oznakami radości, z jakimi mnie przyjęliście. Izba zna przychylność moją ku niej; wie, ile cenię to oświadczenie jej sposobu myślenia; nadewszystko wie, jak zbawieniami są te oświadczenia ze względu, iż tym, którzy mają zamiar czynienia takich zamachów, dają dowód, iż są zupełnie bezskutecznymi, i że Francya użyczy synowi memu tej samej pomocy i współdziałania, co mnie. Tak jest, Mości Panowie, prawda ta, powszechnie uznana i ogłoszona, ochroni nas od powołania owych zbrodniczych przedsięwzięć i naszemu honorowi narodowemu oszczędzi hańby, zrzuczonej mu przez tych nędzników, oraz szkodliwej opinii, jaka ztąd powstała dla imienia francuzkiego we wszystkich krajach Europejskich i w cywilizowanym świecie. Czas nareszcie, aby tę szczupłą liczbę bezbożnych ludzi, którzy nas na tak wielkie niebezpieczeństwa wystawiają, uczynić nieszkodliwymi. Nie mówię o niebezpieczeństwie, na które ja sam narażony byłem. Krew moja należy do oyczyzny i zawsze gotów jestem wylać ją za nią (huczne oklaski); lecz mówię o Francyi, szczęściu jej, spokojności i bezpieczeństwie, o trwałości jej instytucyj. Dziękuję WcPanom za pomoc, użyczoną mi do obrony tego całego dobra; wiecie czyli możecie polegać na mnie, na mojej wytrwałości. Mam nadzieję, iż za pomocą Opatrzności, która mnie tak często tarczą swoją zastaniała, potrafimy nadal ochronić Francyę od takich nieszczęsnych wypadków, i nawet kraju od burz podobnych.“

Dnia 7.

Jenerał *Sebastiani*, który zawczora z Londynu tu przybył, miał wczora u Króla posłuchanie.

— Jenerał *Rigny* przybył zawczora z Afryki i natychmiast miał posłuchanie u Ministra Woyny. Rozumieją, że Kommissya, wyznaczona do roztrząsania jego postępów podczas wyprawy do Konstantyny, zgromadzi się w przyszłym tygodniu.

— Dotychczasowey Posel w Szwajcaryi Margrabia *Montebello*, także tu przybył. Stychać, iż mu przeznaczono urząd poselski w Neapolu.

— *Journal de Paris* ogłasza dzisiaj urzędowy akt oswobodzenia od oblężenia Bilbao, to jest rozkaz dzienny który Jenerał *Espartero* wydał do woysk po wyjściu swém do Bilbao.

— Donoszą z Bayonny pod dniem zgm „29 Grudnia *Don-Carlos* nie opuścił jeszcze Durango. Pod Bilbao od dnia 27 nie się nie odmieniło. — Zimno ciągle trwało. Z niejaką pewnością mówiono o pobiciu kawalerii Krystynistów w Ribera. Rozmaite doniesienia, jednogłośnie brzmią w tej rzeczy.“

Dnia 8-go.

Król pracował wczora kolejno z Hrabią *Montalivet* i Ministrami Oświecenia Narodowego i Spraw zewnątrznych.

— Xiążę *Talleyrand* od kilku dni bardzo jest cierpiący i niewychodzi z pokoju.

— Parowie zgromadzili się wczora wieczorem w swych biurach, dla dowiedzenia się o ułożonym przez P. *Barthe* planie adresu, jako odpowiedzi na mowę tronową. Zdaje się, że plan ten dał powód do postrzeżeń, które uczynią koniecznym powtórne zgromadzenie się kommissyi.

— P. *Saint-Marc-Girardin* nie ukończył jeszcze swego adresu, i zapewne czytanie jego w Izbie nastąpi w przyszłą środę lub czwartek.

— Zapewniano dzisiaj, iż wielu członków Izby Deputowanych postanowiło przyjąć projekt do prawa względem redukcji rentów, i że P. *Gouin* wkrótce po uchwaleniu adresu, poda Izbie w tym przedmiocie projekt. Tymczasem z niejaką pewnością powiedzieć można, że taki wniosek do niczego nie doprowadzi.

Dnia 9.

Xiążę *Talleyrand* znowu powrócił do zdrowia, i dzisiaj rano miał u Króla posłuchanie.

— Izba Deputowanych miała dzisiaj publiczne posiedzenie, które poświęcone jedynie było naradom względem projektu adresu. Obecni byli na niem Xiążęta *Orléans* i *Nemours*, oraz wszyscy Ministrowie.

— Hrabia *Molé* słusznie postrzega, iż zewnętrzna polityka Francyi zupełnie jest taka, jaka była przed

предъ уничтоженіемъ прежняго Кабинета, и что требуемое симъ Кабинетомъ прямое посредничество въ Испанскихъ дѣлахъ, единственно довело до того, что онъ распущенъ. Франція, присовокупляя Министры, не имѣла намѣренія, принять такого посредничества, и когда Англія употребила содѣйствіе для усмиренія Испаніи, въ ту же минуту, отвѣчали ей, что вооруженное посредничество, было бы не согласно съ достоинствомъ Франціи, еслибы она не продолжала сего до крайности и не имѣла намѣренія достигнуть совершенно цѣли. (A.P.S.Z.)

ВЕЛКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 6-го Января.

Въ прошлый Понедѣльникъ Герцогиня Глостерская столь сильно заболѣла, что приглашенъ былъ Лейбъ-Медикъ Сиръ Генри Гельфордъ; впрочемъ она уже начинаетъ выздоравливать.

— Лордъ Морпeth и Г. Спрингъ-Рейсъ опять сюда прибыли, а также и Лорда Пальмерстона сегодня вечеромъ сюда обратило ожидать.

— Князь и Княгиня Полинъскъ намѣрены долѣе пробыть въ Ричмондъ-Гилль. Дѣти ихъ проживающіе еще во Франціи вскорѣ придутъ въ здѣшнюю столицу.

— Шведскій Посланникъ при здѣшнемъ дворѣ, Графъ Бьернстерна, который нѣсколько времени былъ боленъ, опять выздоравливаетъ.

— На мѣсто умершаго Князя Монтроза, слышно, что Лордъ Аберкроуби наименованъ Лордомъ Лейтенантомъ Штирлинширскимъ, а Сиръ Д. Колкунъ Лордомъ Лейтенантомъ Домбартонширскимъ.

— Генералъ Лемаршанъ, Лордъ Генри Руссель и Полковникъ Фортескъ, который приметъ опять команду надъ войскомъ Британскаго легіона 27-го Декабря прибыли изъ Англіи въ Ст. Себастьянъ.

— Изъ Нью-Йорка прислано въ Англію значительное количество невыдѣланнаго Китайскаго шелка потому, что Американскіе рынки наполнены имъ.

7-го Января.

Король 29-го ч. изъ Брейтона прибудетъ въ городъ для открытія лично Парламента, и потомъ отправится въ Виндзоръ.

— Королева опять страдаетъ теперь сильнымъ воспаленіемъ; вчера хотя Ея Вечн. чувствовала себя лучше, но не могла быть на обѣдѣ. Также и Герцогиня Глостерская опять занемогла и вчера была очень нездорова.

— Лордъ Джонъ Руссель 28-го Декабря издалъ общеповѣстный циркуляръ ко всемъ членамъ Парламента Министерской партіи, что они 31-го Января, въ день открытія Парламента, непременно должны находиться въ Лондонѣ, ибо вскорѣ будутъ разсуждать о важныхъ обстоятельствахъ.

— Лордъ Бруксъ третьяго дня возвратился въ Лондонъ.

— Лордъ Мельбурнъ опять совершенно выздоровѣлъ; въ среду вечеромъ въ Гастъ онъ имѣлъ у себя собраніе.

— Маркизъ Слиго послѣ трехъ-лѣтней разлуки съ Ирландіею, своею родиною, съ двумя своими сыновьями опять туда прибылъ. Городъ Дублинъ посему случаю блестятельно былъ иллюминированъ, народъ хотѣлъ вести экипажъ, на что онъ несогласился; за тѣмъ 5,000 чел. съ радостными восклицаніями провожали его до воротъ.

— Въ зоологическомъ саду въ Лондонѣ, изъ нахолившихся тамъ съ весны трехъ жирафъ, отъ наступившаго на послѣдней недѣлѣ холода, двѣ издохли.

— Въ теченіе послѣдняго столѣтія, разведеніе картофеля въ Англіи въ четверо увеличилось; въ Лондонѣ ежегодно привозятъ картофеля 185,650 тоннъ.

— Во время послѣдней зимы, на болотистыхъ мѣстахъ Ромней, погибло отъ 10—15,000 овецъ. — Самая продолжительная зима, которую могутъ запомнить въ Англіи, была въ 1614 году; снѣгъ отъ 15-го Января до 12-го Марта шелъ ежедневно. Отъ сего погибло много людей и животныхъ.

— Парижскій Корреспондентъ журн. Times замѣчаетъ, что Г. Тьеръ горько обманутъ въ своихъ оцѣнкахъ, а такъ какъ дѣла Министровъ съ каждымъ днемъ все болѣе устроиваются, то онъ вѣроятно вскорѣ опять выйдетъ въ Италию.

— По подлиннымъ описаніямъ, долѣе разныхъ среднѣхъ и Южныхъ Американскихъ Штатовъ на Англіи, имѣетъ съ недѣйственными процентами, составъ 26,061,000 фунт. стер.; изъ сего принадлежитъ Колумбіи 19,859,000, Мексикѣ 8,764,000, Перу 3,025,100, Чили 1,585,000, Буэносъ-Айресу 1,570,000 и Гватимала 257,000 фунт. стер. (A.P.S.Z.)

zmianą Gabinetu poprzedniczego i że żądane przez ten Gabinet proste wmięszanie się w sprawę Hiszpanii, doprowadziło jedynie do jego rozwiązania. Francya, powiedział Minister, nie miała zamiaru przyjąć takiego pośrednictwa i gdy Anglia użyła materialnego współdziałania do uspokojenia Hiszpanii, w tejże chwili niezwłocznie odpowiedziano jej, iż zbrojna interwencya, mogłaby tylko na zniewagę wystawić godność Francyi, jeśli by nie usiłowała ona doprowadzić tego do końca i dójść zupełnie zamierzonego celu. (A.P.S.Z.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДЫЯ.

Лондэн, дня 6 го Стычэня.

Прзешлага wtorku Xiężna Gloucester tak mocno zachorowała, iż wezwano przybocznego lekarza Sir Henry Halsford; lecz zaczyna przychodzić do zdrowia.

— Lord Morpeth i P. Spring-Rice znówu tu przybyli; również i Lord Palmerston dzisiaj wieczorem jest tu oczekiwany.

— Xiężę i Xiężna Polignac czas niejaki zabawią jeszcze w Richmond-Hall. Dzieci ich, które jeszcze zostają we Francyi, mają przybyć wkrótce do tutejszej stolicy.

— Posel Szwedzki przy tutejszym dworze Hrabia Bjornstierna, który czas niejaki był cierpiącym, znówu wyzdrowiał.

— Słychać, iż na miejscu zmarłego Xięcia Montrose, Lord Abercromby mianowany będzie Lordem Porucznikiem hrabstwa Stirling a Sir J. Colquhoun Lordem Porucznikiem hrabstwa Dumbarton.

— Generał Lemarchant, Lord Henry Russel i Półkownik Fortescue, który znówu obejmie dowództwo nad wojskiem legii Angielskiej, 27 Grudnia z Anglii przybyli do San-Sebastian.

— Z New-Yorku przywieziona została znaczna ilość surowego Chińskiego jedwabiu do Anglii, gdyż targi Amerykańskie są nim przepełnione.

Dnia 7.

Król d. 29 przybędzie z Brighton do miasta, dla otwarcia osobiście Parlamentu a potem uda się do Windsor.

— Królowa skutkiem mocnego zapalenia bardzo jest cierpiąca; wczora chociaż Jej K. Mość, czuła się być lepiej, lecz znówu niemogła być na obiedzie. Również i Xiężna Gloucester znówu powróciła do stanu choroby i wczora bardzo się źle miała.

— Lord John Russel pod d. 28 Grudnia wydał zwycajny okólnik do wszystkich członków Parlamentu partyi ministeryalnej, ażeby 31 Stycznia, jako w dniu otwarcia Parlamentu, niezawodnie znajdowali się w Londynie, gdyż natychmiast ważne interesy wzięte będą pod roztrząsanie.

— Lord Brougham zawezora wieczorem powrócił do Londynu.

— Lord Melbourne zupełnie znówu wyzdrowiał, a we środę wieczorem w Gaste miał u siebie zgromadzenie.

— Markiz Sligo po trzyletniej nieobecności w Irlandyi, kraju swego urodzenia, z dwoma swymi synami znówu tam przybył. Miasto Dublin w czasie jego przybycia rześisto było oświecone, a lud chciał woz ciągnąć, na co się jednak on nie zgodził, poczem 5000 ludzi, z głośnemi okrzykami przeprowadzało go do bram miasta.

— W ogrodzie zoologicznym Londyńskim od wiosny znajdujące się trzy giraffy, z przyczyny zimna na ostatnim tygodniu, dwie zdechły.

— W przeciągu ostatniego wieku, uprawa kartofli w Anglii o cztery razy powiększyła się; do Londynu przywożą jej corocznie 185,650 beczek.

— Podczas ostatniej zawiści śnieżnej na bagniskach Romney zginęło 10—15000 owiec. Najdłuższą trwającą zawiść, jaką pamiętać mogą w Anglii była w roku 1614; śnieg zaczął się 15-go Stycznia i bezustanku padał do 12 Marca. Wiele ludzi i zwierząt straciło przez to życie.

— Korrespondent Paryzki gazety Times postrzega, że P. Thiers najmocniej został zawiedzonym w swem oczekiwaniu, i gdy widoki dla Ministrów stają się coraz pomysłniejsze, zapewne wkrótce wyjedzie z powrotem do Włoch.

— Podług autentycznych wykazów, długi rozmaitych Szrzednich i Południowych Stanów Amerykańskich w Anglii razem z zaległemi procentami wynoszą 26,061,000 funt. szl.; z tego przypada na Kolumbię 19,859,000, Meksyk 8,764,000, Peru 3,025,100, Chili 1,585,000, Buenos-Ayres 1,570,000 i Guatimala 257,000 funt. szter.

(A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 30-го Декабря.

Сегодня Кавалеръ *Метакса* Чрезвычайный Посоль и Полномочный Министръ Короля *Оттона* Греческаго, подиесь вдовствующей Королевы, свою вврущую грамоту.

— Въ *Еспано*л содержится: „Карлисты близъ Росъ д'Эролесъ ночью напали на городъ Бекабарре въ 6 миль отъ Барбастро и всю ночь грабили, вслѣдствіе неистовствуя. Въ 11 час. утромъ обремененные добычею вышли обратно.“ (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 22-го Ноября.

18-го Ноября происходилъ въ Высокой Портѣ большой совѣтъ, подъ председательствомъ Султана, и созванный по повелѣнію Е. В. Говорить, что туда были приглашены *Шейхъ-Исламъ* и многіе изъ Улемовъ, пользующихся особеннымъ вліяніемъ въ народѣ, и что Султанъ прежде всего потребовалъ объясненія, почему Турецкія владѣнія остаются всегдѣ неизменно добычею чумы, между тѣмъ какъ другія земли Европы свободны отъ сей язвы. На это последовалъ одинъ отвѣтъ, какой только можно было сдѣлать: „Въ Европѣ принимаютъ спасительныя мѣры, которыхъ мы не можемъ принять въ слѣдствіе нашей религіи.“ Послѣ того Султанъ обратился къ главіи духовенства съ требованіемъ прочесть ему всѣ мѣста Корана, въ которыхъ говорится о заразѣ, и, по внимательномъ разсмотрѣніи ихъ, призвано было всѣмъ собраніемъ, что Пророкъ запрещаетъ вступать въ кругъ дѣйствій заразы всѣмъ тѣмъ, которые находятся внѣ этого круга. *Шейхъ-Исламъ* былъ приглашенъ тотчасъ же дать сообразную съ симъ заключеніемъ фетву, и Султанъ положительно объявилъ, что онъ лично займется приведеніемъ въ исполненіе мѣръ, которыя предохраняли бы на будущее время Имперію отъ опустошительныхъ дѣйствій заразы.

Вотъ что разсказываютъ объ этомъ совѣщаніи. Трудно согласиться вполнѣ въ точности этого разсказа, хотя весьма уважительныя причины заставляютъ полагать, что въ сихъ слухахъ есть много правдоподобнаго. (О. В.)

21-го Декабря.

Сегодня, въ высокаторжественный день рожденія Султана, въ назначенныя часы произведены пушечные залпы изъ батарей столицы и Турецкихъ кораблей. Султанъ по случаю Рамазана будетъ принимать поздравленія чиновниковъ уже вечеромъ. Ночью, дома лежащіе по обоимъ берегамъ Босфора и въ порты, будутъ иллюминированы.

— Извѣстно, что *Саидъ-Паша*, второй зять Султана, недавно наименованъ Муширомъ Султанской гвардіи, и Сераскиромъ ополченія гвардіи и войскъ. Въ слѣдствіе сего Его Высоч. приказалъ, чтобы всѣ Муширы и Ферики управленія Малой Азіи во всѣхъ дѣлахъ касающихся ополченія къ нему обращались и ему о всемъ доносили, такъ какъ найдено приличнымъ сановнику сему дать высокій чинъ, то Его Высоч. наименовалъ его Сераскиромъ Анатолиі.

— Мѣсто надзирателя замковъ на Черномъ морѣ предоставлено *Мирі-Алаи* (Полковнику) *Ибрагимъ-Бейу*.

— Поновѣйшимъ извѣстіямъ, при продолжающейся дурной погодѣ, зараза опять усилилась какъ между Турками такъ и Франками. Понятіе о причиненныхъ ею чрезвычайныхъ опустошеніяхъ, можно получить изъ того обстоятельства, что изъ оркестра Султанской музыки находящейся подъ присмотромъ Капельмейстера *Донизетти*, состоявшаго изъ пятидесяти чело-вѣкъ, 37 умерло отъ заразы. Также и новый Редакторъ *Оттоманскаго Монитера*, *Гассанъ Мацгеръ Эфендіи*, сдѣлался ея жертвою.

— Письмо изъ Константинополя отъ 7-го Декабря, напечатанное въ *Times* сообщаетъ, что Порта по отношенію Россійскаго Посольства издала повелѣніе, по которому всѣмъ Турецкимъ подданнымъ строго запрещается торговля съ берегами Абазіи, гдѣ Россія воюетъ съ Черкасскими покровителями. То же письмо уведомляетъ, что въ Константинополѣ опасались переворота въ торговлѣ, ибо курсъ векселей внезапно возвысился изъ 99 на 107. Причиною сего полагаютъ то обстоятельство, что изъ Одессы присланы золотомъ въ Константинополь огромныя суммы, отъ чего произошло чрезвычайное требованіе на векселя. — Недавно одинъ Греческій банкирскій домъ, пустивъ въ обращеніе 80,000 піастровъ съ уменьшеннымъ внутреннимъ достоинствомъ. Порта къ разнымъ посольствамъ препроводила ноту для успокоенія торговыхъ людей. (A.P.S.Z.)

НИЗПАНИЯ.

Мадридъ, дня 30-го Грудня.

Кавалеръ *Метакса*, Надзвычайный Поселъ и Полномочный Министръ Короля Греческаго *Оттона*, зложилъ dziś Крѣпостной Регентке свой list вѣрительный.

— *Espanol* пишетъ: „Каролиści подъ доводствомъ *Ros d'Eroles* удержали въ нocy на мѣсто Benabarre, o 6 mil od Barbastre; całą noc rabowali, różną czyniąc nadużycia, a o godzinie 11 oddalili się ze zdobyczą.“ (A.P.S.Z.)

ТУРСУА.

Константинополь, д. 22 Листпада.

Дня 18-го Листпада odbywała się wielka rada Wysokiej Partii, pod Prezydencją Sułtana, która się na rozkaz J. Sułtańskiej Mości zgromadziła. Mówią, iż tam byli wezwani Szeich-Islam, i wi-ia z Ulemów, mających wielki wpływ u narodu, i że Sułtan przedewszystkiemъ żądał objaśnienia, dla czego Turcie posiadłości wieczną są ofiarą morowego powietrza, gdy tymczasem inne kraje Europy wolne są od tej klęski. Na to dano jedną odpowiedź, jaką tylko można było uczynić: „W Europie przedsięwzięto ochraniające środki, których my skutkiem naszej religii przedsięwziąć nie możemy.“ Potemъ Sułtanъ zwrócił się do Głowy duchowieństwa zъ żądaniemъ przeczytania mu wszystkichъ miejscъ Koranu, w których jest mowa o zarazie, i po oświadczeniu ich rozważeniu, całe zgromadzenie przyznało, iż Prorokъ zabrania wchodzić do obrębu działań zarazy wszystkimъ tymъ, którzy się za tymъ obrębemъ znajdują. Szeich-Islamъ prośzony był dać natychmiastъ zgodną zъ tymъ wnioskiemъ fetwę, Sułtanъ zaś oświadczył stanowczo, że się oświadczy o tymъ oświadczeniu do skutku środków, które na czasъ przyszły mogłyby zachować Państwo od okropnychъ skutkówъ zarazy.

Oto jest co mówią o tej naradzie. Niemożemy zupełnie wierzyć prawdziwości tego opowiadania, chociaż zresztą ważne przyczyny każą mniemać, że w tymъ opowiadaniu jest wiele prawdy. (G. O.)

Дня 21 Грудня.

Дзisiaj, jako w uroczystość narodzinъ J. Wysokości, w назначенныхъ godzinachъ даły się słyszeć salwy działowe zъ baterii stolicy i okolicъ tureckich. Zъ przyczyny Ramazanu, Sułtanъ dopiero wieczoremъ miałъ przyjmować powinszowania wysokichъ urzędnikówъ państwa. Wъ nocy, domy leżące po obu stronachъ Bosforu i wъ porcie, będą oświecone.

— Jakъ wiadomo, *Said* Basza, drugi zięć Sułtana, mianowany został nie dawno Muszyremъ гварды Султанской и Seraskieremъ landweru гварды i wojskъ. Skutkiemъ tego, J. Wysokość rozkazał, ażeby wszyscy Muszyrowie i Ferykowie namiestnictwъ Azyi Mniejszej, we wszystkichъ okolicznościachъ, dotyczącychъ landweru do niego się udawali i jemu zdawali rapporta, a ponieważ uznano za rzeczъ przyzwoitą dać temu urzędnikowi wyższą rangę, przeto J. Wysokość mianował go Seraskieremъ Anatolii.

— Dozorъ замковъ надъ моремъ Czarnémъ поручony został *Miri-Alai* (Пółковникови) *Ibrahim-Bejowi*.

— Podługъ najnowszycъ wiadomości, zaraza przy trwającej złej pogodzie, równie między Turkami, jakъ i Frankami, znowu się wzmożła. Pojęcie o wielkichъ zrużdzanych przez nią spustoszeniachъ, podaje okoliczność, iż zъ muzyki Султанской, zostającej podъ dozoremъ kapelmistrza *Donizetti*, która się składała zъ 50 ludzi, 37 umarło zъ zarazy. Również i nowy Redaktorъ *Monitora* *Ottomanskiego*, *Hassan-Mazher-Effendi*, stał się jej ofiarą.

— Listъ zъ Константинополя podъ 7. Грудня, umieszczony wъ *Times*, donosi, że Pорта, na przeżеnie Поселства Rosyjskiego, wydała rozkazъ, przezъ który najsurowiej zakazuje wszystkimъ подданнымъ Турецкимъ handlu zъ brzegami Abasii, teatremъ walki między Rosyją a pokoleniami Czerkassów. Tenże listъ zawiera, iż wъ Константинополѣ lęcano się przesilenia handlowego, gdyż kursъ wexlowъ nagle zъ 99, podniósł się na 107. Za przyczynę tego wypadku rozumiano okoliczność, że nader wielkie summy przysłane zostały zъ Одессы wъ златіе до Константинополя, przezъ co даło się uczuć nadzwyczajne potrzebowanie wexlowъ. — Niedawno pewienъ domъ handlowy Греки пуściłъ wъ обіегъ 80,000 піастровъ zmniejszoney wewnętrzney wartości. Pорта rozmaityмъ Поселstwomъ przesłała ноты, dla uspokojenia handlującychъ. (A.P.S.Z.)